

наши фолклористи, които се стремят да дѣлят населението ни съгласно цвѣта на носитѣ му.¹⁾

Въ стари пѣсни често се слуша, какъ българката *тѣче* на станъ такава и такава *примяна*. Нѣкои отъ имената на тия *примѣни* днесъ сж забравени, а други сж неизвѣстни, по простата причина, че одеждата, която тѣ сочатъ, е излѣзла вече отъ употреба. Съ тоя въпросъ по-подробно ще се срещнемъ, когато говоримъ за Сливенската носия, а сега достатъчно е да изтъкнемъ факта, че до прѣди 90 години, или ако се основемъ на дадената отъ Д-ръ Селимински дата 1812 г., когато срѣдновековнитѣ български носии излѣзли отъ употреба въ Сливенъ, почги всички одежди, отчасти и мжжкитѣ, сж били дѣло на българката, на нейния *станъ*, *гергйофъ* и *игла*. За *терзийки* почнало да се чува около срѣдата на миналия вѣкъ. Извѣстна такава е била сливенката *Зарафина Яндова*, която се учила при една „кроиторяса“ въ Букурещъ и се върнала въ родния си градъ кжде 1839 г.²⁾

При умението, трудолюбието и консерватизма на Сливенката, лесно усвояваното отъ търновки и свищовки „купѣшко“, въ случая женски носии по европейски образецъ чрезъ Ромъния, рѣдко сж прониквали между женския свѣтъ въ Сливенъ. Тия, които сж носѣли подобни нововедения и то следъ 1870 г. се наричали *кокони*. Въ Сливенъ такива се знаятъ две и не сж били родомъ отъ Сливенъ, а отъ Търново. (Ср. пѣсенъта „Търновскитѣ *кокони*, съ дългитѣ *балтони*“.

¹⁾ „Бѣлодрешковци и Чернодрешковци“ Ср. Гюзелевъ въ юбилейната книга на Габровската гимназия

Прочута въ цѣла Турция Сливенска аба (famous in Turkey) както пише Walsh за Сливенъ презъ 1828 г. (Narrative of a journey, 199—200 се наричала на английски: coarse woollen cloth. Подъ това име трѣбва да се разбираатъ и другитѣ сливенски материи като кебета, козяци, черги и т. н.

Свързанъ съ абаджийството е билъ развития нѣкога сливенски *терзилѣкъ* (*терзии* — кръячи и шивачи на абяни дрехи). Отъ старитѣ *терзии* въ Сливенъ ще отбѣлжимъ: *Дядо Йорги Зехиря*, *дядо Тодоръ*. *Кутюолу Стефанъ*, *Нотю Бълевъ Мерака* и т. н.

Стари сливенски абаджии сж били: *Дядо Никола Булашѣка*, *Дядо Танасъ Кабрания*, *Стоянъ Узунъ*, *Дядо Петъръ Яловѣца*, *Калчоолу Панайотъ Ецата Янко*, *Иванчо Геновъ* и т. н. Кебеджии: *х. Никола Кръстювъ* (баща на *х. Димитъръ*), *Недѣлчо Сотировъ Деката*, *х. Иванчо Мешинката*, *Котанюолу Османъ-Ага* (турчинъ) и т. н. Бзраджии: *Дядо Йорги*, *Нотю* (осакатенъ отъ прѣснатитѣ гранати въ Клуцохоръ при идването на руската артилерия въ градъ, Януарий 1878 г.), *Дядо Алекси* и т. н. Долапчии: *Паруши*, *Дядо Цаню*, *Фъндѣка Даню Ненчовъ*, неговия баща *Барѣма Орѣха*, *Ципарана* и т. н. (Ще се види че сливенци сж известни по-вече съ своитѣ *прѣжкори*, откопкото съ кръстнитѣ си и бащински имена). *Караабаджии* (производители на едро): *Русчо Мирковичъ*, *Георги Молловъ*, *Каракоста*, *Димитър Жечковъ*, *Иванчо Караабаджията* и др.

²⁾ Шивачъ на женски дрехи въ Сливенъ е билъ между шивачкитѣ, и нѣкой си *Монастирлията*, все около времето на *Баба Фина* (*Зарафина Яндова*).